

Porušeni bunker namesto pločnika

Krajani Novih Poljan, prebivalci sedmih individualnih hiš ob Ljubljani 8-16, na presledku od vogala Koblarjeve ulice pa do proge pri vojaških skladiščih, iz leta v leto težko pričakujemo, da se nas občinski može usmilijo in nam ponovno omogočijo varen dostop do avtobusne postaje pri Vojni bolnici, kakršnega smo imeli pred vojno. Takrat smo imeli pred svojimi hišami in pred vojaškim zemljiščem lepo urejen in tudi pozimi očiščen pločnik, tako da smo imeli poleti in pozimi dobro in varno povezavo z mestom.

Med vojno pa je okupator na pločniku pred svojim zemljiščem zgradil železobetonski bunker in od takrat naprej smo vsako zimo vsi, ki nismo več mladi in hitri, malodane odrezani od mesta.

Pred kakimi petnajstimi leti smo dosegli, da je bil sprejet plan in odobrena sredstva, da se tudi ta presledki uredi, kakor je že davno urejen tisti večji del ceste ob Ljubljani, ki spada pod občino Moste Polje. Vesti o tem, ki je bila objavljena v časopisu, smo se vsi zelo razveselili, vendar pa od vsega skupaj ni bilo nič in nihče ni pojasnil, kam je šel denar za delno porušenje bunkerja.

Na naš nekdanji

pločnik je ostal samo še spomin v obliki zakrivljenega betonskega železa, ki strmi sredi plevela iz od njega še preostalih temeljev in nudi lepo viden izgovor, da pozimi ni treba čistiti pločnika, na katerem rastejo sedaj štiri že kar lepo zajetna drevesa. Tako imamo sedaj namesto pločnika na eni strani ceste iz trave in pelevela štrleče betonsko železo in drevje, na drugi strani ob Ljubljani pa kupe peska, kot depo cestnega podjetja za bližnjo in daljno okolico.

Na obe strani ceste narinejo plugi pozimi

sneg, vmes pa v obe strani drvi avtomobili, ki se na spolzki in jamasti cesti zelo nevarno srečujejo.

Mi, ki smo to cesto po prvi vojni začeli in jo zgradili najprej na svoje stroške, smo se na prah sicer že navadili, na odsakovanje pred avtomobili pa se kljub vsej dobri volji ne moremo. Zato sedaj ponovno lepo prosimo, naj občinski očetje pri planiranju upoštevajo tudi nas na periferiji in naj nam vendar že uredijo naš pločnik in en prehod čez cesto.

Upamo, da ta prispevek ne bo končal kot glas vpijočega v pušča, ampak kot opozorilo in poziv, da se ta stara krivica (in greh občine) vendar enkrat že odpravi.

PRIZADETI KRAJANI

Ali bomo imeli zakupne vrtičke?

Znano je, da lahko na 400 kvadratnih metrih pridelamo zelenjavo za prehrano šest ljudi za vse leto. Danes, ko se je od vsega najbolj podražila prav zelenjava, je to izredno pomembno. Tega se povsod po svetu dobro zavedajo. Že stoletja razvijajo okrog mestnih jeder skupnosti zakupnih vrtičkov. Le pri nas tako smotno organizirano zakupno vrtičkarstvo ni moglo zaživeti in se uspešno razvijati.

Lani meseca maja je bila v okviru Hortikulturnega društva Ljubljana matica ustanov-

ljena samostojna sekcija skupnosti ljubljanskih vrtičkarjev. Tej je uspelo, da je ob ljubljanski južni obvoznici pridobila 23 hektarjev odlične vrtičkarske zemlje, ki jo bo dajala v poceni nakup po 300 do 400 kvadratnih metrov zainteresiranim družinam. Tako bo pridobila zemlja okrog 3.000 prebivalcev, kar bo med drugim tudi razbremenilo pritisk potrošnikov na zelenjadne tržnice in trgovine.

Vse to je šele začetek. Skupnost ljubljanskih vrtičkarjev bo nadaljevala z akcijo za

pridobivanje doslej zanemarjenih plodnih površin tudi v drugih ljubljanskih občinah. Taka primarna zelenjadarska proizvodnja in samooskrba pomeni prav v današnjem času družbeno izredno pomembno funkcijo in zasluži posebno pozornost in pomoč.

Pri tem pa ne smemo pozabiti, da delo na vrtu ni le koristno zaradi poceni preskrbe, temveč je tudi nova oblika za rekreacijo. Zaradi omenjenih in drugih družbeno pomembnih funkcij zakupnega vrtičkarstva bi pristojni družbeni dejavniki v Ljubljani morali spremeniti svoj odnos do te oblike primerne zelenjadarske proizvodnje.

Ljubljansko zakupno vrtičkarstvo je usklajeno z našimi sodobnimi družbenimi programskimi prizadevanji ter kot tako zasluži posebno pozornost in pomoč pri akciji za nadaljnji razvoj in podružbljanje. Prav bi bilo, ko bi SZDL, sindikati, ZSMS, kakor tudi drugi pristojni dejavniki vključili strem-ljenja zakupnega vrtičkarstva tudi v svoj letošnji in srednjeročni program.

Vse, ki se zanimajo za zakupno vrtičkarstvo, vabimo na informativni razgovor, ki je vsak četrtek od 13. do 16. ure na Miklošičevi 4, soba 39. Predvsem pa vabimo k sodelovanju sposobne organizatorje, ki bi se lotili dela na področju ljubljanskega zakupnega vrtičkarstva.

PAVLE ŠEGULA

Preveč navlake in smeti

Ob vse večjem družbenem prizadevanju, kako očuvati zdravo in čisto okolje, je prav v prvih spomladanskih dneh razmišljati o tem. Tudi drugje po Jugoslaviji in tujini se srečujejo s takimi in podobnimi težavami, toda ostanimo rajši v naši »beli« Ljubljani.

Priznajmo, naše mesto je kljub dokaj večji snagi v zadnjih dveh letih in ob prizadevanju komunalnih ter drugih služb ostalo še vedno nečisto!

Ulice so nastlane s smetmi in cigaretnimi ogorki, zelenice in parkovne površine so prehojene in zasmetene, otroška igrišča so polna odpadkov in pasjih iztrebkov, zabojniki za gospodinjske odpadke zelo zgovorno kažejo našo raven v odnosu do čistega in zdravega okolja.

Zelo radi obdolžimo in pokažemo s prstom na mestne komunalne službe in njihove delavce, čeprav smo krivci dejansko vsi.

V Ljubljani živi iz dneva v dan vedno več ljudi. Iz dneva v dan je večji promet, ki je eden od vzrokov za tako stanje. Res pa je tudi, da smo postali Ljubljančani brezbrizni in v določenih primerih celo brezčutni do našega okolja. In to vse na škodo naših otrok in nas samih.

Kako bi morali postopati proti takšni, danes že skoraj »kronični bolezni«, nas uči primer z naše pobratene Reke.

Še do nedavnega so občane Reke, ki so se

zavzemali za množično zbiranje odpadkov in uporabnih odpadnih materialov imeli za nekoliko čudne. Celo smešne ljudi. Zaostreni gospodarski položaj pa je takšno mnenje spremenil. Bahavo vedenje, ki je značilno za obdobje obilja, počasi plahni. Ne prezirajo več odvrgenih predmetov, ki ležijo po ulicah, dvoriščih, kletih, podstrešjih in drugje.

Spontano sprejema-jo osnovno pravilo: za čisto in zdravo okolje, ugled mesta in velikega pretoka tujcev skozi mesto morajo skrbeti prav vsi občani. Zdaj bodo napravili še korak naprej. Kaznovali bodo vse kršilce, ki ne bodo hoteli razumeti pozivov in prepričevanj.

Zadeva je resna, saj so predvideli visoke kazni. Za odvrgen cigaretni ogorek ali avtobusno vozovnico, za odložen star štedilnik ali pralni stroj, za »pozabljen« star avtomobil bo treba pred sodnika za prekrške in odšteti od 100 do 100.000 dinarjev.

Denarne kazni so seveda samo en ukrep. Na Reki so se namreč dogovorili, da bodo zastarele in neuporabne predmete oddajali specializiranim delovnim organizacijam.

Pri vsej tej akciji bodo poleg delovnih organizacij odigrale veliko vlogo šole, krajevne skupnosti, mladina, športne in druge organizacije.

Ne bo odveč, če si vzamemo odločne Rečane za zgled.

B. L.

Nadležna fotografija

Pred nekaj dnevi smo ob Tromostovju odprli ekskluzivno in »naj« trgovino Filipov dvorec. Obenem smo nekaj metrov stran – samo Ljubljana je vmes – poenili tole fotografijo. Mogoče so odpadki na tem prostoru le začasni. Pa vendar: v strogo središče urejenega mesta ne sodijo!

Srečanje ob dnevu žena

V počastitev dneva žena je bilo 8. marca dopoldne v Festivalni dvorani srečanje pionirjev ljubljanskih osnovnih šol s predsednico skupščine mesta Ljubljane Tino Tomlje in z balerino Lidijo Sotlar.

Po pestrem kulturnem programu je stekel živahen pogovor. Pionirje je zanimalo vse: kakšno je delo »županje«, kako sodeluje Ljubljana s pobratenimi in prijateljskimi mesti, kaj je s samopri-

spevkom in tako dalje. Lidija Sotlar pa je pripovedovala o začetku in uspehih svoje bogate umetniške kariere, ki jo je potrdila na domačih in svetovnih odrih.

Srečanja ljubljanskih pionirjev z uglednimi družbeno-političnimi in kulturnimi delavkami so ob 8. marcu že tradicionalna. Organizirata jih Mestna zveza prijateljev mladine in Pionirski dom – Center za kulturo mladih.

-nik

Obiskala nas je Mila Kačičeva

Prav na praznik žena so pionirji OŠ Majda Vrhovnik povabili v svojo sredo predstavnice krajevne skupnosti in krajanke na praznovanje 8. marca. Zanje so v krožku za ročno delo naredili skromna darila. Šolsko kulturno društvo je pripravilo kulturni program in ga popestrilo z obiskom znane in priljubljene dramske igralka in pesnice Mile Kačičeve.

V kulturnem programu so najprej nastopili učenci – mladi glasbeniki, pevci in recitatorji. Potem pa je bila na vrsti naša draga gostja. Prisluhnili smo njenemu opisovanju svojih težkih otroških let, ko je tako pogrešala materino ljubezen, čeprav so bili rejniki skrbni in dobri z njo. Prav ljubezen je pogrešala tudi pozneje v mladih letih, ko si je nabirala znanje za službo in jo je že »zastrupljalo« gledališče.

Od uspešnih nastopov v Sentiakobskem gledališču in študiju igralskega poklica je prišla v Dramo, kjer je mnogokrat igrala vesele vloge, ki pa niso bile odraz njenega osebnega življenja. Zato je pisala pesmi, ki so ji omogočale čustveno sprostitve in so bile odraz njenega razpoloženja. In prav te razpoloženske pesmi, ki jih je pesnica občuteno prebrala, so nam bile zelo všeč. Od vseh pesmi, ki smo jih slišali, pa smo si prav gotovo najbolj vtisnili v spomin pesem z naslovom Slika.

Mila Kačičeva je tudi odgovarjala na naša vprašanja in povedala, da najraje igra v gledališču, kjer čuti tesno povezanost z gledalci. Če bi še enkrat lahko izbirala svoj življenjski poklic, bi se takoj spet odločila za igralsvo.

Naši dragi gostji se še enkrat zahvaljujemo, da nas je obiskala in samo nam podarila lepe trenutke.

Zapisi člani
literarno-novinarskega krožka
OŠ MAJDA VRHOVNIK

DOGOVORI

Ustanovitelj in izdajatelj je Občinska konferenca SZDL Ljubljana Center.

Glasilo je leta 1979 dobilo srebrno priznanje Osvobodilne fronte slovenskega naroda.

Izdajateljski svet:

Srečko Čož (predsednik), Franc Možina (podpredsednik), člani: Dare Trbič, Franc Boštjančič, Ksenija Preželj, Milan Slemonik, Ljuba Dovgan, Roža Šilc, Lojze Cepuš, Sreten Dimitrijevič in Marko Polič.

Uredniški odbor:

Niko Isajević (glavni in odgovorni urednik), Matija Čož (tehnični urednik), Jurij Popov, Srečko Čož, Mirjam Delkov, Alojz Tršan, Ksenija Preželj, Bojan Lubej in Marjan Ciglič.

Izhaja štiriinajstredno v 15.000 izvodih. Rokopisov ne vračamo.

Uredništvo: Kardeljeva 8, p. p. 191. Tel.: 214-296, 223-509 in 223-510. Žiro račun pri SDK Ljubljana 50101-678-47844, OK SZDL Ljubljana Center.

Tisk: ČGP »Delo«, Likovarjeva 1

Glasilo prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.